

Cuvântul lui Dumnezeu către Gheorghe Zamfir

Să se veselească cele cerești, și sărbătoare de bucurie să se nască pe pământ, căci a venit vremea cântării cântărilor. Stau în sfat ceresc cu ucenicii Mei, cu ucenicii celei alese de Domnul dintre toate neamurile de pe pământ, căci a venit vremea ei, și iată, ea va fi să se trezească din somn la auzul cântării cântărilor, căci a venit acasă fiul ei cel așteptat să vină, a venit în casa Mea, căci România este casa Mea și a lui; a venit, căci Eu l-am adus să cânte României cântarea cântărilor.

Pace vouă, ucenicii Mei, copiii Mei, copii ai Duhului Sfânt lucrător de înviere! Pace vouă, tată, căci Eu vorbesc cu voi așa cum vorbește un tată cu copiii săi cei buni, cei curați cu inima, cei iubitori de mântuire și de lumină cerească. Și iarăși, pace ție, copil iubit, care cânti celei iubite, și iată, veste cerească cobor spre ieslea cuvântului Meu și spre cei ce stau la gura izvorului ceresc; veste cerească, și să se împlinească această poruncă. Voiesc să fie însoțit cuvântul care se coboară de la Mine, de fiecare dată să fie însoțit de cântarea cântărilor cerești. Cântările tale nu sunt ale tale. Sunt ale tale, dar ale Mele dintru ale Mele îți dau ție, și tu îmi aduci Mie. Cântările tale sunt proorocite de proorocii cei de demult și saltă cerul de bucuria proorocilor care au proorocit despre Ierusalimul cel nou, care va fi să se arate peste pământ. Saltă cerul de bucurie când vede că mai este pe pământ credință vie și lumină de Duh Sfânt peste fiii și fiicele care așteaptă împărăția lui Dumnezeu. Această piatră coborâtă din cer prin cuvânt, Eu sunt această piatră; Eu și cei ce au crezut în vremea împlinirilor cele scrise pentru vremea aceasta. Această iesle binecuvântată este ascunsă de înțelesurile celor ce nu sunt învăluiti de lumina înțelepciunii curate și neamestecate cu cele din lume.

Iată de ce am așezat acest semn peste România Mea. Am așezat această iesle de cuvânt ceresc ca să vină omul înapoi la Mine, ca să aduc pe cel credincios la starea cea pe care am lăsat-o Eu peste cei puțini ai Mei atunci când M-am dus să-Mi iau locul de unde coborâsem când am luat trup de om văzut, de Dumnezeu văzut între oameni. În lume am venit atunci, dar lumea nu M-a cunoscut, iubii Mei. Și iată, iarăși face Domnul o lucrare mare, dar lumea nu poate să o înțeleagă, și dacă nu poate, hai, iubii Mei, hai, că Noi suntem în voi, și voi în Noi. Hai să-l facem pe om să priceapă această vreme cerească. Este scris că cele ce au fost, iarăși vor mai fi, și iarăși este scris că voi veni și voi fi împlinitor. Dar cu voi nu sunt așa cum sunt pentru lume, căci voi v-ați lăsat lucrăți de Mine, v-ați lăsat cu Mine și ați cunoscut că Eu sunt, și n-am încetat această lucrare de când am început-o în România, căci am venit la România Mea să-i pregătesc haină curată și albă, căci cu ea voiesc să împlinesc Scriptura aceea care spune: *«Și am văzut pe biruitorii fiarei și ai chipului ei și ai numărului numelui ei stând în picioare pe marea de cristal, având alăutele Domnului. Și am văzut mulțime multă, din tot neamul și limbile și semințiile, stând înaintea tronului Mielului, îmbrăcați în veșminte albe, și cântau cântarea cea nouă, cântarea lui Moise, cântarea celor răscumpărați din robie»*. Această Scriptură voiesc să o săvârșesc cu România Mea, și toți vor înțelege în ziua aceea cuvintele evanghelistului Ioan, care așa a scris: *«Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni, și va locui cu ei, și Dumnezeu va umbla cu ei, și orice lacrimă va fi ștersă»*.

O, fiu biruitor întru numele Meu, născut încă o dată din iubirea Mea, născut din cântarea cântărilor cerești, căci te-ai născut o dată, și a doua oară și, iarăși, a treia oară, și iată ce fac: am dat poruncă cerească peste ieslea cuvântului Meu să se scrie cuvântul Meu în cântecul tău, să fie cuvântul Meu lângă cântecul tău și să fie pacea cântecului tău peste această iesle, peste acești copii care suferă bucurându-se în numele Meu, căci întru ei nu este frică. Ei sunt născuți din

iubirea Mea, și în iubire nu este frică, și este numai un singur trup: Eu în ei, și ei în Mine. Ei sunt micuții Mei, iar cei mici nu știu a se teme, și voi face semne și minuni mari prin ei, minuni despre care nu s-a mai pomenit în veacurile Mele, căci acum este vremea plinirii gloriei veacurilor Mele. Ei nu se tem nici de irozi, nici de iude, nu se tem nici de Anne sau Caiafe, căci i-am deprins să nu aibă teamă de oameni. Eu sunt scutul lor, și vor vedea toți necredincioșii, toți defăimătorii și toți hulitorii, vor vedea că Eu sunt scutul lor și Biruitorul Care biruie pentru ei. O, ce mult au așteptat cei din cer să se arate acești copii cu vremea aceasta despre care scrie în Scripturi! Și ce mult ai fost tu așteptat de cer ca să fii văzut lucrător și biruitor întru Mine! Când le-am dat cuvânt că a venit vremea să te chem în ajutor pentru ei, le-am spus să meargă să te cheme la izvorul Meu, și am fost împlinitor prin cuvânt, și iată, te am altoi de soi bun, altoi de viță dulce, de vin dulce, căci cântările tale sunt mai dulci decât vinul, iubitul Meu. Tu îmi dai Mie slavă cu cântecul tău, și iată, Domnul îți aduce ție slavă pentru biruința pe care ai lucrat-o, căci credincios ai fost întru cuvântul rostit pentru ridicarea porții Domnului. Este scris în Scripturi despre această lucrare pentru vremea aceasta, și iată, aceasta este poarta Domnului, aceasta este stâncă cea spre ridicarea și spre coborârea multora și nu știu înțelepții vremii acesteia ce este lucrătura aceasta. Și se va duce vestea până la toate marginile despre ieslea Domnului, despre poarta Domnului, și de la cel mai mic până la cel mai mare se vor împărtași cu cuvintele cele scrise în Scripturi, și se vor împlini aceste cuvinte, căci cetatea aceasta se va numi: „*Acolo este Domnul*”. Să se veselească cerul și pământul, căci iată, noi le fac pe toate, după cum am făgăduit, și tot trupul se va întreba: «*Unde este înțeleptul și cărturarul acestui veac?*». în curând va rămâne numai slava Domnului și cei ce sunt scriși în Cartea Vieții Mielului.

Cântă, tu, cel ce cântă! Voiesc să Mă odihnesc de ostenele sub cântecele tale. Iată, Măicuța Mea, Maica României, voiește să audă peste România cântarea cu care ea umple cerul, căci ea cântă în cer și te roagă pe tine să cântă și tu pe pământ. Așa cântă Măicuța Mea în cer:

*„O, Doamne Sfinte, ceresc Părinte,
Susține cu a Ta mână coroana română!”.*

Cântă, și vei cânta cu cerul, și va veni cel uns peste România. Voiesc să-i sfârșesc așteptarea, și iată, îi voi ieși înainte prin puterea care este lucrată de la Mine peste această iesle și peste pruncii care stau în jurul acestei înălțimi cerești. Cântă pământului și zi cu gurița: „*Să fie pământ nou*”, și va fi. Voi sunteți graiul Meu, voi sunteți ochiul Meu, voi sunteți mâinile și picioarele Mele care vestesc pacea peste cea iubită. Ai zis, și am scris ce ai zis, căci ai zis că vei merge și vei cânta peste România. Plânge România, plâng sfinții și apostolii și proorocii care strigă din pământ la Mine, căci pământul României este îmbibat de sângele celor care au fost junghiați pentru mărturia Mea. Cântă peste pământ, și acest pământ va da înapoi pe morții de sub el, și aceia vor mărturisi încă o dată pe pământ, și vor mărturisi această lucrare așteptată de veacuri.

Pace ție! Ridică-te pe zidurile celei iubite și vestește bunăvestirea care iat-o, se arată ca să vină. Pace ție! Precum M-a trimis pe Mine Tatăl, și Eu te trimit pe tine. O, Mă doare nedreptatea care curge înspre acești micuți ai Mei. Mă doare tăgăduirea mai-marilor bisericii. Aș voi să-i înviez și pe aceia, aș voi să le iau tina de pe ochi, ca să vadă cum sunt Eu prin acest izvor. Sunt așa cum am fost între cei dintâi care M-au urmat pe Mine pe drumurile lumii. Sunt așa cum este scris despre Mine la capătul cărții, și iată, acesta este Cuvântul Cel întrupat de la capătul cărții, dar ei, mai-marii bisericii, ca și cei de atunci, nu cunosc vremea cercetării. Mă doare de rătăcirea lor, dar Mă doare pentru acești micuți ai Mei, care au încă de sfârșit acest început nou care vine de la Mine peste pământ.

îmi plâng și Eu vouă durerea Mea. Cu cine să o plâng? O, și pe aceia aș voi să-i ridic din sângele lor. Hai să lucrăm înviere peste toată făptura Mea! Hai să suflăm duh de trezire și de înțelepciune peste tot trupul cel fără de viață! Hai, iubiții Mei! Domnul scrie în ziua aceasta să se facă lumină în jurul acestui așternut ceresc și să se împlinească acest cuvânt! Amin.

Pace vouă! cel mai dulce cuvânt. Pacea Mea v-o dau vouă, copii ai Duhului Sfânt! Pace de la Noi până la voi, și de la voi până la Noi, și împreună vom fi lucrători ai viței celei noi! Amin, amin, amin.

09/22-02-1992